

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa

Art. 1. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 396, 568 i 1086) w art. 24 w ust. 5 w pkt 1 dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) w celu utworzenia parku;”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Ustawa w proponowanej wersji poszerza możliwości nieodpłatnego przekazania na rzecz jednostki samorządu terytorialnego nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa. Zachowano przy tym wymóg zgody właściwego ministra, co pozwoli zachować gwarancje zabezpieczenia interesu Skarbu Państwa. W obecnym stanie prawnym brak jest ustawowego upoważnienia dla KOWR do takiej czynności, co uniemożliwia jej dokonanie.

Tworzenie parków rozumianych jako teren rekreacyjny, przeważnie z dużą ilością flory, w tym często zadrzewiony, ma długą historię. Parki zlokalizowane szczególnie w miastach (choć zmiana ustawy nie ogranicza przekazania nieruchomości tylko na rzecz terenów miejskich) rozumiane jako publiczna zorganizowana przestrzeń zielona, pełniąca funkcje wypoczynkowe i rekreacyjne, a niekiedy także sportowe lub inne, są namiastką lasu.

Parki są też miejscem bytowania zwierząt, głównie ptaków i małych ssaków. Park publiczny ma propagować kulturę, poszanowanie dla piękna przyrody, a także edukować w zakresie przyrody. Istotą parku publicznego jest również dostęp do świeżego powietrza i pozbawionej zanieczyszczeń przestrzeni, w granicach nowoczesnego miasta. Taki kontakt z naturą jest szczególnie ważny w okresach pandemii i w zwalczaniu jej negatywnych skutków, służąc zarówno odpoczynkowi, jak i aktywnemu uprawianiu sportów. Dlatego też należy podjąć wszelkie działania umożliwiające ich powstawanie i rozwój, czemu służyć ma zaproponowana nowelizacja ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

Z praktyki wiadomo, że w skład Zasobu wchodzi nieruchomości niezagospodarowane, leżące w pobliżu granic, czy na terenie miast, świetnie nadające się na cele tworzenia parku. Z drugiej strony wiadomo, że same miasta cierpią na brak takich terenów. Zwłaszcza w dużych miastach występuje wysoki stopień urbanizacji, co jest efektem braku możliwości przekształcania gruntów pod tereny zielone. W większości polskich miast proporcje terenów zielonych do określonej liczby ludności znacząco odbiegają od oczekiwanych standardów.

Projekt niniejszej ustawy nie narzuca rozwiązań, nie czyni z nich aktywności obligatoryjnych, daje jedynie możliwość nieodpłatnego przekazania na rzecz jednostki samorządu terytorialnego nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej

Skarbu Państwa, w sytuacji dobrze uzasadnionego wniosku. Istotne jest, że daje szansę na zaspokojenie istotnych potrzeb społeczności lokalnej.

Uzyskanie nieruchomości przez jednostkę samorządu terytorialnego w sposób nieodpłatny umożliwi przeznaczenie zaoszczędzonych w ten sposób środków na zorganizowanie samego parku i wyposażenie go w niezbędną infrastrukturę. Ułatwi tym samym realizację zadań tych jednostek, określonych np. w art. Art. 7. ust 1 pkt 1) i pkt 12) ustawy z dnia 8 marca 1990 o samorządzie gminnym.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projektowana ustawa nie będzie miała bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).